

Arrest

nr. 262 365 van 18 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MONDEN
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2021 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. MONDEN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri, afkomstig uit Bosher en bent u Iraans staatsburger. U werd geboren als moslim maar u praktiseerde nauwelijks. U was goed bevriend met Saaïd, een collega, waarmee u samen in het magazijn werkte. Toen Saaïd u vroeg om een softwareprogramma op zijn laptop te installeren, zag u dat Saaïd vaak naar een website 'www.jw.org' surfte. U opende de website omdat u nieuwsgierig was en u zag dat het om een christelijke website ging, maar u durfde er geen vragen over stellen. Na het zien van een executie van een jongen genaamd Milad in de zomer van 1395 (21 maart

2016 – 20 maart 2017, Gregoriaanse kalender), wou u iets tegen het regime van Iran doen. De executie was een keerpunt in uw geloof en sindsdien kreeg u een hekel aan de islam. Uw collega Saaïd merkte op dat u er verdrietig en afwezig uitzag en u vertelde dat het kwam omwille van de executie van Milad. U vroeg aan Saaïd waarom andere mensen levens nemen terwijl er wordt gezegd dat enkel God het leven kan geven en nemen. U raapte uw moeder bijeen en vroeg meer uitleg aan Saaïd over de christelijke websites die u had gezien op zijn laptop. Saaïd vertelde dat hij christen was en ook geen band met de islam wou hebben. Midden 1395 (21 maart 2016 – 20 maart 2017) begon u uw activiteiten voor de getuigen van Jehova op vraag van Saaïd. Zo deelde u brochures uit aan contactpersonen in andere provincies en was u actief op Facebook. In 1397 (21 maart 2018 – 20 maart 2019) werd u voor de eerste keer ondervraagd door de autoriteiten en stopte u uw activiteiten voor acht maanden wegens de arrestatie van een contactpersoon Babak. Vanaf 10.1397 (december 2018 - januari 2019) begon u stilaan weer actief te worden. Op 15.01.1398 (04.04.2019) werd u tijdens een controle gearresteerd door de veiligheidsdiensten waarbij de autoriteiten brochures over de getuigen van Jehova vonden in uw auto. U werd er zwaar mishandeld. Op 27.01.1398 (16.04.2019) was de zitting en één dag voor de zitting kreeg u uw moeder te zien. Uw moeder vertelde u dat op de dag van de zitting uw broers u zouden komen uitwuiwen voor de rechtbank op brommers met rode sjaals. Voor u verscheen voor de rechter vroeg u aan de agenten om naar het toilet te gaan. Daar vluchtte u weg. Op 28.01.1398 (17.04.2019) verliet u Iran. U kwam aan in België op 06.05.2019 en diende op 08.05.2019 een verzoek tot internationale bescherming in. Aangezien u wel tot rust kwam bij het noemen van de naam Jehova zocht u in België contact met de getuigen van Jehova en bekeerde u zich tot hun geloof.

Bij terugkeer naar Iran vreest u een gevangenisstraf of executie omwille van de propaganda die u maakte voor de getuigen van Jehova en omwille van bekering tot het christendom.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw shenasnameh, uw mellikaart, uw legerdienstkaart, uw universiteitsdiploma, een valse identiteitskaart, een foto van de luchthaven in Griekenland, sms'en van de rechtbank, oproepingsbrieven van de rechtbank, aanbevelingsbrieven van de getuigen van Jehova, foto's van bijeenkomsten en enkele kopieën van de wachttorenen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofdte niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen vreest u een gevangenisstraf of executie wegens de propaganda die u verspreidde voor Jehova's getuigen en omwille van uw bekering tot de leer van de getuigen van Jehova (CGVS, p. 18).

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Zo legt u incoherente verklaringen af over wanneer u bekeerd zou zijn tot het christendom. Bij de DVZ verklaarde u d.d. 21.05.2019 dat u zich twee jaar eerder bekeerd had tot de getuigen van Jehova (verklaring DVZ, vraag 9). Op het CGVS verklaart u d.d. 16.07.2020 dat u pas na uw aankomst in België op 6 mei 2019 meer informatie bent gaan opzoeken en uiteindelijk pas in België bekeerd bent (CGVS, p. 3, 15). Dat u over een dergelijk essentieel aspect van uw bekering inconsistente verklaringen aflegt schaadt zeer ernstig het geloof in uw bekering zelf. Ook over uw activiteiten voor de getuigen van Jehova bent u inconsistent. Zo verklaarde d.d. 21.05.2019 bij de DVZ dat u naast het uitdelen van brochures, ook aan vieringen deelnam in Iran (vragenlijst CGVS, vraag 3) terwijl dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 16.07.2020 verklaart nooit naar een bijeenkomst van de getuigen van Jehova te zijn

geweest in Iran (CGVS, p. 15). Bovendien verklaarde u d.d. 21.05.2019 bij de DVZ dat u toegaf dat u zelf de brochures afprintte met de bedoeling ze uit te delen aan andere mensen, terwijl u d.d. 16.07.2020 op het CGVS verklaart dat de brochures afgeprint werden door Saaïd en u ze enkel kreeg en verdeelde (CGVS, p. 16), terwijl u eerder verklaarde dat deze brochures niet mogen afgedrukt worden in Iran (CGVS, p. 8). Uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS zijn onverzoenbaar met elkaar en zetten uw geloofwaardigheid op de helling. Een volgende tegenstrijdigheid betreft uw verklaring dat u al uw activiteiten stopzette vanaf 02.1397 (april-mei 2018) tot en met 10.1397 (december-januari 2018) (CGVS, p. 3, 9, 16). Dat u uw activiteiten stopzette in deze periode herhaalt u verschillende keren, maar strookt niet met de christelijke foto die u op uw Facebookprofiel postte op 20.10.2018. Dat u deze foto postte in de periode waar u – naar eigen zeggen - al uw activiteiten, waaronder uw Facebookactiviteiten stopzette (CGVS, p. 3, 9, 16) omdat u in de gaten gehouden werd door de autoriteiten wegens de arrestatie van Babak en u ondervraagd werd (CGVS vragenlijst, vraag 3) komt uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken aan de kern van uw engagement voor de getuigen van Jehova in Iran en uw bekering tot hun geloof.

Verder slaagt u er evenmin in overtuigende verklaringen af te leggen over uw activiteiten voor de Jehova's in Iran. Zo is het ook op zijn minst merkwaardig te noemen dat de aanvang van uw activiteiten tot stand kwam uit protest tegen het Iraans regime in tegenstelling tot interesse in het geloof. Zo postte u twee christelijke berichten van een kruis op uw Facebookaccount die u onder uw eigen naam gebruikte ter provocatie en om uw ongenoegen en mening te uiten tegenover het Iraans regime (CGVS, p. 7, 10) en verspreidde u brochures als een spelletje waarmee u uw hart kon luchten (CGVS, p. 14). Wanneer u wordt gevraagd waarom u zoiets gevaarlijks zou doen kunt u enkel antwoorden dat u het zelf niet weet en dat u zoveel woede in u had dat u niet logisch of rationeel kon nadenken (CGVS, p. 7). Nochtans kan van iemand die een dergelijke ingrijpende en risicovolle beslissing neemt om propaganda te verspreiden, een hoge mate van interesse in en toewijding voor de godsdienst verwacht worden. In uw geval kan een dergelijke houding echter niet worden teruggevonden aangezien u zelf verklaart dat u niet veel kennis had van het geloof en u ook niet op zoek ging naar hun standpunten (CGVS, p. 14-15). Uiteindelijk wist u niet wat u verspreidde. Deze nonchalante houding valt niet te rijmen met het genomen risico die u nam. Indien u zich wilde afzetten tegen het Iraanse regime omwille van haar hartvochtig optreden dat u niet in de lijn achtte met de Koran is het zeer verwonderlijk dat u niet trachtte deze boodschap over te brengen maar in de plaats uw medeburgers warm maakte voor een nieuwe geloofsovertuiging zonder zelfs maar te weten of die overtuiging met uw gedachtegoed strookte (CGVS, p. 10,11,17).

Bovendien slaagt u er rekening houdend met de Iraanse context en de vervolging van moslims die zich inlaten met het christendom en apostasie, niet in uw desinteresse in uw eigen engagement te verzoenen met uw angst om door het Iraanse regime vervolgd te worden. U stelt immers zelf dat de executie van Milad het keerpunt was voor u (CGVS, p. 10) en u daardoor besloot het regime te provoceren en uw ongenoegen te uiten via Facebook en brochures te verspreiden die het christendom promoten. Hoewel u beseft dat u het Iraanse regime tegen de schenen schopte met uw activiteiten leverde u nauwelijks een inspanning om uw activiteiten verborgen te houden en plaatste u zelfs volgens uw eigen verklaringen uw eigen profielfoto op uw Facebookaccount wat leidde tot uw aanhouding 20 à 30 dagen later (CGVS, p. 7). Dat u die actie als een stommitieit bestempelt valt niet uit uw daaropvolgend gedrag af te leiden (CGVS, p.7). Ondanks uw vrees voor de overheid zette u naar aanleiding van deze arrestatie uw activiteiten slechts tijdelijk stop. Aangezien u zich niet daadwerkelijk voor de leer van de getuigen van Jehova interesseerde kan er niet begrepen worden waarom u zich opnieuw voor dit geloof zou engageren nadat u hierdoor gearresteerd werd door het Iraans regime (CGVS, p. 3, 9, 16). Uw activiteiten voor de getuigen van Jehova in Iran betreffen de kern van uw verzoek om internationale bescherming waardoor uw onvermogen om uw betrokkenheid geloofwaardig voor te stellen de voorgehouden nood aan internationale bescherming dan ook ernstig schaadt.

Evenmin heeft u informatie over de bekering van de man die u in aanraking bracht met de getuigen van Jehova. Zo sprak u ook nooit met Saaïd over zijn eigen bekeringsproces en weet u niet hoe hij bekeerd is (CGVS, p. 13). Wanneer Saaïd bekeerd is en of zijn familie ook bekeerd is kan u ook niet zeggen (CGVS, p.13). Voorts weet u ook niet of Saaïd andere mensen heeft bekeerd (CGVS, p. 13). Uw gebrek aan kennis roept ook vraagtekens op aangezien Saaïd zijn geloof wil verspreiden met behulp van brochures, maar hij u geen informatie geeft over zijn eigen bekeringsproces. Dat hij u die amper in contact is gekomen met de getuigen van Jehova wel in gevaar wil brengen door u brochures te laten verspreiden maar u niet in contact wou brengen met andere gelovigen omdat dit gevaarlijk zou zijn valt evenmin met elkaar te rijmen (CGVS, p. 13). Bovendien lijkt uw voorstelling dat Saaïd u de vaak over de Bijbel sprak en u de Blijde Boodschap probeerde te verkondigen niet te stroken met uw bewering dat u in Iran geen kennis over de leer van de getuigen van Jehova had (CGVS, p.13, 14,15).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u voor de getuigen van Jehova actief was in Iran. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten uit deze activiteiten voortvloeiden.

Aangezien uw bekering tot de leer van de getuigen van Jehova voortkomt uit uw contacten met de Getuigen in Iran wordt ook het geloof in het oprechte karakter van uw bekering door bovenstaande conclusie geschaad. Het is ook zeer merkwaardig dat u amper twee dagen na uw aankomst in België contact opnam met de getuigen van Jehova terwijl de propaganda voor de getuigen van Jehova in Iran een spelletje was voor u en u de getuigen van Jehova nooit hebt aanvaard in Iran (CGVS, p. 14-15). Dat u verklaart dat u toenadering zocht tot de Getuigen in België omdat de naam Jehova u tot rust bracht en u daar meer wou over weten (CGVS, p. 15) is toch wel uiterst bevreemdend aangezien u in Iran geen enkele moeite deed om informatie over de getuigen van Jehova op te zoeken. U verklaart immers dat het omwille van gebrek aan een echt diep geloof niet vaak gebeurde dat u in de Bijbel las (CGVS, p. 16) en dat u pas begonnen bent er over te lezen en informatie op te zoeken na uw aankomst in België (CGVS, p. 3). Deze zeer plots gewekte interesse in de getuigen van Jehova na uw aankomst in België staat in schril contrast met uw desinteresse in verband met de getuigen van Jehova in Iran. Dat u opeens na aankomst in België wel een oprechte interesse begon te koesteren voor de leer van de getuigen van Jehova is alles behalve aannemelijk en doet dan ook besluiten dat uw activiteiten voor Jehova's getuigen in België omwille van opportunistische redenen en niet vanuit een oprechte overtuiging in België uitvoert. Daarnaast kan ook uw motivatie voor uw apostasie en het aannemen van een nieuw geloof niet overtuigen. Zo vertelt u meermaals dat u zich van de islam afkeerde omdat u zag dat de praktijk in Iran verschilde van de theorie van de Koran. In het bijzonder heeft u het over het streng straffende optreden van het Iraans regime terwijl er in de Koran een verbod op moorden vermeld staat. U drukt hierbij meermaals uw appreciatie voor de inhoud van de Koran en uw afkeur voor de invulling die derden eraan geven uit (CGVS p.11,17). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u zich van de uw geloof zelf afkeert terwijl u zich kunt vinden in de basis van uw geloof, de Koran. Deze vaststelling is des te opvallend daar u deze houding niet doortrekt wat het christendom betreft. Als u er immers op gewezen wordt dat christenen ook moorden begaan antwoordt u slechts "Oké, en dan?" (CGVS, p. 17). Dat u geen aanstoot neemt aan het gedrag van christenen dat niet overeenkomt met hun heilig boek maar in gelijkaardig gedrag van moslims een reden ziet om uw geloof te verlaten is uiterst bevreemdend. Daarnaast is het ook bevreemdend dat u de islam beschrijft als een religie vol verplichtingen (CGVS, p. 11), terwijl u zelf toenadering zoekt tot een nieuwe godsdienst waar ook heel veel gedragsregels aanwezig zijn en Jehova's getuigen geloofsafvalligen ook de rug toekeren wat opnieuw uw intrinsieke motivatie tot het toetreden van de getuigen van Jehova verder op de helling zet. Dat u niet in staat bent uw redenen om de islam af te vallen en tot de getuigen van Jehova toe te treden aannemelijk uiteen te zetten doet andermaal afbreuk aan het geloof in uw bekering.

Het geloof in de oprechtheid van uw bekering wordt door uw deelname aan het kerkelijk leven in België niet herstelt. Dat u sinds mei 2019 wekelijks naar de bijeenkomsten gaat en er Bijbellessen volgt toont op zich immers de oprechtheid van uw bekering niet aan. Uw activiteiten op zich missen immers bewijskracht inzake uw beweegredenen om deel te nemen. Evenzo kunnen de steunbrieven van enkele leden van de getuigen van Jehova, die spreken van uw interesse in de leer, evenmin bovenstaande vaststellingen over het ongeloofwaardig karakter van uw bekering ombuigen. Evenzeer doen uw activiteiten op sociale media, waarop u christelijk georiënteerde berichten post, aan voorgaande vaststellingen betreffende het onoprechte karakter van uw geloofsbelijdenis geen afbreuk. Integendeel, u postte zelfs een bericht op uw Facebookpagina over de getuigen van Jehova d.d. 04.05.2019 net voor uw aankomst in België die het onoprecht karakter van uw geloofsbelijdenis benadrukken aangezien volgens uw verklaring u op dat moment zo goed als geen kennis en interesse had in Jehova's getuigen.

Gelet op uw ontoereikende verklaringen over uw activiteiten voor de getuigen van Jehova in Iran, uw ongeloofwaardige bekering en het opportunistische karakter van uw kerkgang en uw sociale media activiteiten in België heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden. Te meer er uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft echter, zoals hierboven aangetoond, niet aannemelijk gemaakt voor uw vertrek uit Iran vervolgd te zijn geweest –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw shenasnameh, melikaart, legerdienstkaart en diploma staan immers niet ter discussie. In de door u neergelegde sms'en en oproepingsbrieven van de rechtbank staat er nergens in de brieven wat de aangelegenheid van de zaak betreft en het dus voor het CGVS gissen blijft wat de

reden is waarom uw moeder zich naar de rechtbank moest begeven. Een bevestiging dat deze documenten daadwerkelijk het gevolg zijn van propaganda over het christendom kan er ook niet in teruggevonden worden. Hoe dan ook hebben stukken slechts het vermogen geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu en blijkt uit de toegevoegde informatie dat Iraanse gerechtelijke stukken gemakkelijk nagemaakt of vervalst kunnen worden. naar Iran. De foto van de luchthaven in Griekenland en uw valse Belgische identiteitskaart getuigen van uw reisweg tot België maar hebben geen bewijskracht inzake uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoeker gaat de argumentatie van verweerder "diametraal in tegen de inhoud van het persoonlijk onderhoud, is stuitend en grotesk, tart de beginselen van de logica en gaat in tegen de Iraanse realiteit".

Verzoeker benadrukt in heldere bewoordingen te hebben uiteengezet dat zijn activiteiten voor de getuigen van Jehova eerder politiek van aard waren. Zijn beleving was erg oppervlakkig en was een manier om zich te verzetten tegen het regime. Het was een uitlaatklep, een daad van rebellie.

"Verzoeker is pas werkelijk in aanraking gekomen met de leer van de getuigen van Jehova, hier in België. Een belangrijke reden hiervoor is dat het eenvoudig weg onmogelijk was om in Iran informatie te vinden over de leer, laat staan dat het mogelijk was zich werkelijk te bekeren of vieringen bij te wonen. Het argument, aldus verweerder, dat verzoeker geen enkele moeite deed in Iran om informatie over de leer van de getuigen van Jehova op te zoeken, is, in de Iraanse context, dan ook grotesk. Opportunisme verwijten aan verzoeker, die, eens in België aangekomen zich op de leer van de getuigen van Jehova stort is niet aan de orde en tart onze fundamentele grondrechten waarvan de vluchtelingenconventie net de behoeder hoort te zijn. Ieder heeft het recht om op een vrije manier zijn of haar geloof te belijden."

"Verzoeker beroept zich op de essentie van de vluchtelingenconventie en de noodzaak van haar bestaan en verwacht dat uw rechtbank het vluchtrelaas van verzoeker op een meer serene en redelijke manier zal beoordelen en zal inzien dat :

- a. de acties van verzoeker politiek geïnspireerde daden waren, eerder dan religieuze
- b. de acties van verzoeker menselijke daden van verzet waren tegen een onmenselijk en barbaars regime
- c. die een bijna fatale afloop hebben gekend.
- d. de documenten die verzoeker neerlegt waarachtig zijn en verzoeker integer is

Verzoeker wijst erop dat hij, tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS enkel de sms van zijn moeder had (doorgestuurd via zijn zus). Het is de PO die hem gevraagd heeft op zoek te gaan naar de dagvaardingen, iets wat verzoeker dan gedaan heeft (persoonlijk onderhoud, p. 9) . Verzoeker is integer en te goeder trouw. Ook heeft verweerder de facebookposts laten ontleden. Uit onderzoek blijkt dat deze ook werkelijk op de aangegeven tijdstippen (in 2017) geplaatst werden ..."

Met betrekking tot zijn kerkgang in België, voert verzoeker aan:

"Verzoeker heeft pas in België het ware Jehovageloof leren kennen. Hij had hier al een aantal aanknopingspunten mee, die in Iran redelijk oppervlakkig waren. Heden is hij een leerling onderweg en op weg. Het is zijn volstrekke vrijheid om hiervoor te kiezen.

Verzoeker verwijst naar de brieven van zijn leermeesters en voorgangers in dit verband (9-13). Deze brieven vertellen stuk voor stuk over de integriteit en de motivatie die verzoeker aan de dag legt om zijn geloof te verdiepen. Hij is ondertussen een verkondiger geworden en neemt deel aan het predikingswerk."

Tevens doet verzoeker gelden:

"Een aantal kleine en zogenaamde tegenstrijdigheden wenst verzoeker hier recht te zetten: hij heeft nooit vieringen beleefd in Iran en heeft zich nooit formeel bekeerd omdat dit volstrekt onmogelijk was in de Iraanse realiteit, een werkelijkheid waarvan verweerder op de hoogte zou moeten zijn. . Verzoeker stopte zijn activiteiten (pamfletten verdelen) tijdelijk maar zette toch nog een foto op facebook (dit is geen anomalie, evenmin een tegenstrijdigheid. Het CGVS heeft in een analyse overigens vastgesteld dat de

foto met het kruis effectief door verzoeker op de facebookpagina gezet werd in de loop van 2017). Wat tenslotte de pamfletten betreft : Said stuurde de link door en opende het programma, verzoeker printte de pamfletten uit (ook dit valt met elkaar te rijmen)”.

Verzoeker wenst verder te wijzen op een aantal niet-betwiste elementen. Hij voert aan:

“Verzoeker wenst aan te geven dat de volgende gegevens onomstotelijk bewezen zijn:

1. Verzoeker heeft, toen hij nog in Iran was, voor het regime uitermate aanstootgevende facebookposts geplaatst. Overeenkomstig de onderzoeksinformatie van verweerder zelf werd deze informatie niet gemanipuleerd. Zelf indien de kerkgang van verzoeker niet verinnerlijkt was, wat in casu inderdaad het geval was bij verzoeker aangezien de acties voor hem eerder een daden van politiek verzet waren tegen het regime, dan nog is de waarachtigheid van het belijden van het geloof door verzoeker in Iran compleet bijkomstig. Het enige dat relevant is, is de perceptie van zijn acties door de Iraanse autoriteiten.
 2. Verzoeker legt drie dagvaardingen voor waarbij zijn moeder gedagvaard wordt om te verschijnen voor de revolutionaire rechtbank van Iran omwille van het helpen vluchten van verzoeker. (3-6) Deze stukken leveren een bewijs van het vervolgingsrelaas van verzoeker (die op de vlucht kon slaan in de omstandigheden die hij heeft weergegeven in het feitenrelaas). Bovendien wenst verzoeker te wijzen op zijn goede trouw en op zijn integriteit. Ten tijde van het persoonlijk onderhoud had verzoeker er nog niet eens aan gedacht om op zoek te gaan naar de dagvaardingen waarnaar de sms'en (die zijn moeder ontvangen had) verwezen (persoonlijk onderhoud, p. 9). Indien dit vervalste stukken zouden betreffen, zou dit wel degelijk anders zijn geweest. Bovendien komt de informatie in het bezit van verzoeker, overeen met het document "Iran, online op volgen van een juridisch dossier" . Volgens dit document hebben betrokkenen daadwerkelijk de toegang tot de bestanden van de database op de wijze zoals verzoeker dit kan aantonen. Het gerechtelijk apparaat in Iran blijkt, anno 2020, een geoliede machine ...
 3. Verzoeker legt een bewijs neer van de beschadiging aan zijn knie (kruisband). Hij liep deze op tijdens zijn detentie.
 4. Verder kunnen er geen tegenstrijdigheden worden opgemerkt in het vervolgingsrelaas van verzoeker. Het relaas is consistent, consequent en solide. Verzoeker stelt vast dat verweerder het relaas erg snel opzij heeft geschoven, ondanks de ernst waarmee een dergelijke problematiek in Iran moet worden benaderd, de verschillende bewijskrachtige documenten die verzoeker heeft neergelegd en de integriteit en de geloofwaardigheid van de persoon van verzoeker.
 5. Heden beoefent verzoeker een verinnerlijkt en verdiept geloof. Het is zijn fundamenteel grondrecht om dit geloof bij terugkeer te kunnen beleven, wat volstrekt onmogelijk is.
 6. De Iraanse realiteit voor personen die verdacht worden van geloofsafvalligheid en het beledigen van de profeet is bekend en kan leiden tot lange gevangenisstraffen en tot de doodstraf. Verzoeker verwijst naar stuk 17 (p. 12) waar een aantal voorbeelden worden genoemd :
- (...).”

Verzoeker concludeert:

“In geval van terugkeer zal verzoeker het slachtoffer worden van diverse ernstige mensenrechtenschendingen:

1. Hij ontsnapte uit de rechtszaal (dit werd aangetoond door verzoeker) waar hem een rechtszaak wachtte.
 2. Bij terugkeer zal men verzoeker niet met rust laten. Hij riskeert op zeer ernstige wijze een veroordeling omwille van geloofsafvalligheid en het beledigen van de profeet.
 3. Verzoeker zal zijn waarachtig en ondertussen verinnerlijkt geloof nooit kunnen beoefenen in Iran. Ook dit is een schending van een fundamenteel mensenrecht.
- Zodoende meent verzoeker dat zijn relaas voldoende geloofwaardig werd uiteengezet, en dat het aannemelijk is dat hij in geval van terugkeer naar Iran ernstige problemen zal krijgen en dat zijn vrijheid en leven er in gevaar zal zijn, overeenkomstig één van de criteria van de vluchtelingenconventie. Hij vraagt dan ook de erkenning als vluchteling.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem te erkennen als vluchteling en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor bijkomend onderzoek terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

- “3. Schreenshot van de GSM van de moeder van verzoeker met officiële vertaling bevattende drie berichten van de Rechtbank met een link naar een elektronische dagvaarding,
4. De uitgeprinte elektronische dagvaarding voor de zitting van 8.5.2019 van de moeder van verzoeker, mevrouw A.K. (...), om te verschijnen voor de Revolutionaire Rechtbank van Karaj (Azadeghaplein) met als reden : "het helpen ontsnappen van verdachte A.A. (...).”

5. De uitgeprinte elektronische dagvaarding voor de zitting van 30.6.2019 van de moeder van verzoeker, mevrouw A.K. (...), om te verschijnen voor de Revolutionaire Rechtbank van Karaj (Azadeghaplein) met als reden : "het helpen ontsnappen van verdachte A.A. (...)."
6. De uitgeprinte elektronische dagvaarding voor de zitting van 5.8.2019 van de moeder van verzoeker, mevrouw A.K. (...), om te verschijnen voor de Revolutionaire Rechtbank van Karaj (Azadeghaplein) met als reden : "het helpen ontsnappen van verdachte A.A. (...)."
7. Geboorteakte van verzoeker met vertaling
8. Geboorteakte van de moeder van verzoeker A.K. (...) en vertaling. De naam van verzoeker is aangeduid in fluo roze
9. Brief van P.K. (...) + wilsuiking geen bloed te willen ontvangen
10. Brief van N.C. (...) en V.S. (...)
11. Brief van W.D.B. (...) + wilsuiking geen bloed te willen ontvangen
12. Brief van J.M. (...)
13. Foto van de groep getuigen van Jehova waar J.M. (...) deel van uitmaakt
14. Medisch verslag van de knie - hieruit blijkt dat verzoeker een kruisband heeft gescheurd. Dit is het gevolg van de mishandelingen die verzoeker doorstaan heeft tijdens zijn detentie.
15. Onderzoek facebookprofiel van verzoeker door verweerder
16. Iran : online volgen van een juridisch dossier
17. Mensenrechten in Iran : recent verslag van LDDHI, september 2020".

2.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een schrijven neer met als titel "aanvullende nota" waarna een opsomming volgt van drie nieuwe stukken die als bijlage worden gevoegd:

1. Hierbij een brief waaruit blijkt dat A. A. (...) op 24.10.2021 gedoopt wordt
2. Kaart van jongeren van Jehova gericht aan verzoeker
3. andere bewijzen".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het gegeven dat hij zich zou hebben bekeerd tot getuige van Jehova.

Van verzoeker kan, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, in dit kader verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt in het licht van het voorgaande vooreerst met recht gemotiveerd dat verzoeker kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over het ogenblik waarop hij zichzelf als bekeerd beschouwde. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Zo legt u incoherente verklaringen af over wanneer u bekeerd zou zijn tot het christendom. Bij de DVZ verklaarde u d.d. 21.05.2019 dat u zich twee jaar eerder bekeerd had tot de getuigen van Jehova (verklaring DVZ, vraag 9). Op het CGVS verklaart u d.d. 16.07.2020 dat u pas na uw aankomst in België op 6 mei 2019 meer informatie bent gaan opzoeken en uiteindelijk pas in België bekeerd bent (CGVS, p. 3, 15). Dat u over een dergelijk essentieel aspect van uw bekering inconsistente verklaringen aflegt schaadt zeer ernstig het geloof in uw bekering zelf.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich er in het verzoekschrift immers toe te herhalen dat hij slechts na zijn aankomst in België werkelijk in aanraking kwam met de leer van de getuigen van Jehova en zich bekeerde. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen deze verklaringen en zijn eerdere, bij de DVZ afgelegde verklaringen.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook over uw activiteiten voor de getuigen van Jehova bent u inconsistent. Zo verklaarde d.d. 21.05.2019 bij de DVZ dat u naast het uitdelen van brochures, ook aan vieringen deelnam in Iran (vragenlijst CGVS, vraag 3) terwijl dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 16.07.2020 verklaart nooit naar een bijeenkomst van de getuigen van Jehova te zijn geweest in Iran (CGVS, p. 15).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Andermaal vergenoegt hij zich, waar hij beweert nooit vieringen te hebben beleefd in Iran, namelijk tot een eenvoudige herhaling en bevestiging van één versie van zijn verklaringen. Hiermee heft hij de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen deze versie en zijn overige gezegden niet op.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Bovendien verklaarde u d.d. 21.05.2019 bij de DVZ dat u toegaf dat u zelf de brochures afprintte met de bedoeling ze uit te delen aan andere mensen, terwijl u d.d. 16.07.2020 op het CGVS verklaart dat de brochures afgeprint werden door Saaid en u ze enkel kreeg en verdeelde (CGVS, p. 16), terwijl u eerder verklaarde dat deze brochures niet mogen afgedrukt worden in Iran (CGVS, p. 8). Uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS zijn onverzoenbaar met elkaar en zetten uw geloofwaardigheid op de helling.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zijn voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Een volgende tegenstrijdigheid betreft uw verklaring dat u al uw activiteiten stopzette vanaf 02.1397 (april-mei 2018) tot en met 10.1397 (december-januari 2018) (CGVS, p. 3, 9, 16). Dat u uw activiteiten stopzette in deze periode herhaalt u verschillende keren, maar strookt niet met de christelijke foto die u op uw Facebookprofiel postte op 20.10.2018. Dat u deze foto postte in de periode waar u – naar eigen zeggen – al uw activiteiten, waaronder uw Facebookactiviteiten stopzette (CGVS, p. 3, 9, 16) omdat u in de gaten gehouden werd door de autoriteiten wegens de arrestatie van Babak en u ondervraagd werd (CGVS vragenlijst, vraag 3) komt uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zijn voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoeker gaf eerder herhaald en in duidelijke bewoordingen aan dat hij gedurende voormelde periode al zijn activiteiten, waaronder zijn Facebookactiviteiten, had stopgezet omwille van het gegeven dat hij in de negatieve aandacht stond van de autoriteiten. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, strookt dit geheel niet met de foto die hij in deze periode postte op zijn Facebook.

De voormelde tegenstrijdigheden raken stuk voor stuk de kern van verzoekers voorgehouden activiteiten en engagement voor de getuigen van Jehova. Derhalve doen zij op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze activiteiten en dit engagement, alsmede aan de problemen en de bekering die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

De geloofwaardigheid van verzoekers vermeende activiteiten, engagement en de hieruit voortgevloeide problemen en bekering, worden bovendien nog verder ondermijnd doordat verzoeker tevens niet-overtuigende, niet-doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn activiteiten voor de getuigen van Jehova in Iran. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder slaagt u er evenmin in overtuigende verklaringen af te leggen over uw activiteiten voor de Jehova's in Iran. Zo is het ook op zijn minst merkwaardig te noemen dat de aanvang van uw activiteiten tot stand kwam uit protest tegen het Iraans regime in tegenstelling tot interesse in het geloof. Zo postte u twee

christelijke berichten van een kruis op uw Facebookaccount die u onder uw eigen naam gebruikte ter provocatie en om uw ongenoegen en mening te uiten tegenover het Iraanse regime (CGVS, p. 7, 10) en verspreidde u brochures als een spelletje waarmee u uw hart kon luchten (CGVS, p. 14). Wanneer u wordt gevraagd waarom u zoiets gevaarlijks zou doen kunt u enkel antwoorden dat u het zelf niet weet en dat u zoveel woede in u had dat u niet logisch of rationeel kon nadenken (CGVS, p. 7). Nochtans kan van iemand die een dergelijke ingrijpende en risicovolle beslissing neemt om propaganda te verspreiden, een hoge mate van interesse in en toewijding voor de godsdienst verwacht worden. In uw geval kan een dergelijke houding echter niet worden teruggevonden aangezien u zelf verklaart dat u niet veel kennis had van het geloof en u ook niet op zoek ging naar hun standpunten (CGVS, p. 14-15). Uiteindelijk wist u niet wat u verspreidde. Deze nonchalante houding valt niet te rijmen met het genomen risico die u nam. Indien u zich wilde afzetten tegen het Iraanse regime omwille van haar hartvochtig optreden dat u niet in de lijn achtte met de Koran is het zeer verwonderlijk dat u niet trachtte deze boodschap over te brengen maar in de plaats uw medeburgers warm maakte voor een nieuwe geloofsovertuiging zonder zelfs maar te weten of die overtuiging met uw gedachtegoed strookte (CGVS, p. 10,11,17).

Bovendien slaagt u er rekening houdend met de Iraanse context en de vervolging van moslims die zich inlaten met het christendom en apostasie, niet in uw desinteresse in uw eigen engagement te verzoenen met uw angst om door het Iraanse regime vervolgd te worden. U stelt immers zelf dat de executie van Milad het keerpunt was voor u (CGVS, p. 10) en u daardoor besloot het regime te provoceren en uw ongenoegen te uiten via Facebook en brochures te verspreiden die het christendom promoten. Hoewel u beseft dat u het Iraanse regime tegen de schenen schopte met uw activiteiten leverde u nauwelijks een inspanning om uw activiteiten verborgen te houden en plaatste u zelfs volgens uw eigen verklaringen uw eigen profielfoto op uw Facebookaccount wat leidde tot uw aanhouding 20 à 30 dagen later (CGVS, p. 7). Dat u die actie als een stommeit bestempelt valt niet uit uw daaropvolgend gedrag af te leiden (CGVS, p.7). Ondanks uw vrees voor de overheid zette u naar aanleiding van deze arrestatie uw activiteiten slechts tijdelijk stop. Aangezien u zich niet daadwerkelijk voor de leer van de getuigen van Jehova interesseerde kan er niet begrepen worden waarom u zich opnieuw voor dit geloof zou engageren nadat u hierdoor gearresteerd werd door het Iraanse regime (CGVS, p. 3, 9, 16). Uw activiteiten voor de getuigen van Jehova in Iran betreffen de kern van uw verzoek om internationale bescherming waardoor uw onvermogen om uw betrokkenheid geloofwaardig voor te stellen de voorgehouden nood aan internationale bescherming dan ook ernstig schaadt.

Evenmin heeft u informatie over de bekering van de man die u in aanraking bracht met de getuigen van Jehova. Zo sprak u ook nooit met Saaid over zijn eigen bekeringsproces en weet u niet hoe hij bekeerd is (CGVS, p. 13). Wanneer Saaid bekeerd is en of zijn familie ook bekeerd is kan u ook niet zeggen (CGVS, p.13). Voorts weet u ook niet of Saaid andere mensen heeft bekeerd (CGVS, p. 13). Uw gebrek aan kennis roept ook vraagtekens op aangezien Saaid zijn geloof wil verspreiden met behulp van brochures, maar hij u geen informatie geeft over zijn eigen bekeringsproces. Dat hij u die amper in contact is gekomen met de getuigen van Jehova wel in gevaar wil brengen door u brochures te laten verspreiden maar u niet in contact wou brengen met andere gelovigen omdat dit gevaarlijk zou zijn valt evenmin met elkaar te rijmen (CGVS, p. 13). Bovendien lijkt uw voorstelling dat Saaid u de vaak over de Bijbel sprak en u de Blijde Boodschap probeerde te verkondigen niet te stroken met uw bewering dat u in Iran geen kennis over de leer van de getuigen van Jehova had (CGVS, p.13, 14,15)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze veelheid aan concrete, pertinente en terechte motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg en op algemene wijze te herhalen dat zijn religieuze activiteiten eerder politiek geïnspireerd waren en niet zozeer waren ingegeven vanuit een diepgewortelde, religieuze overtuiging, ontkracht hij deze motieven namelijk op generlei wijze.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde activiteiten en engagement voor de getuigen van Jehova in Iran, aan de hieruit voortgesproten problemen en bekering en aan de hieruit voortvloeiende, door verzoeker aangehaalde, vrees voor vervolging. Bijgevolg wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u voor de getuigen van Jehova actief was in Iran. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten uit deze activiteiten voortvloeiden."

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

"Aangezien uw bekering tot de leer van de getuigen van Jehova voortkomt uit uw contacten met de Getuigen in Iran wordt ook het geloof in het oprechte karakter van uw bekering door bovenstaande conclusie geschaad. Het is ook zeer merkwaardig dat u amper twee dagen na uw aankomst in België contact opnam met de getuigen van Jehova terwijl de propaganda voor de getuigen van Jehova in Iran een spelletje was voor u en u de getuigen van Jehova nooit hebt aanvaard in Iran (CGVS, p. 14-15). Dat

u verklaart dat u toenadering zocht tot de Getuigen in België omdat de naam Jehova u tot rust bracht en u daar meer wou over weten (CGVS, p. 15) is toch wel uiterst bevreemdend aangezien u in Iran geen enkele moeite deed om informatie over de getuigen van Jehova op te zoeken. U verklaart immers dat het omwille van gebrek aan een echt diep geloof niet vaak gebeurde dat u in de Bijbel las (CGVS, p. 16) en dat u pas begonnen bent er over te lezen en informatie op te zoeken na uw aankomst in België (CGVS, p. 3). Deze zeer plots gewekte interesse in de getuigen van Jehova na uw aankomst in België staat in schril contrast met uw desinteresse in verband met de getuigen van Jehova in Iran. Dat u opeens na aankomst in België wel een oprechte interesse begon te koesteren voor de leer van de getuigen van Jehova is alles behalve aannemelijk en doet dan ook besluiten dat uw activiteiten voor Jehova's getuigen in België omwille van opportunistische redenen en niet vanuit een oprechte overtuiging in België uitvoert. Daarnaast kan ook uw motivatie voor uw apostasie en het aannemen van een nieuw geloof niet overtuigen. Zo vertelt u meermaals dat u zich van de islam afkeerde omdat u zag dat de praktijk in Iran verschilde van de theorie van de Koran. In het bijzonder heeft u het over het streng straffende optreden van het Iraans regime terwijl er in de Koran een verbod op moorden vermeld staat. U drukt hierbij meermaals uw appreciatie voor de inhoud van de Koran en uw afkeur voor de invulling die derden eraan geven uit (CGVS p.11,17). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u zich van de uw geloof zelf afkeert terwijl u zich kunt vinden in de basis van uw geloof, de Koran. Deze vaststelling is des te opvallend daar u deze houding niet doortrekt wat het christendom betreft. Als u er immers op gewezen wordt dat christenen ook moorden begaan antwoordt u slechts "Oké, en dan?" (CGVS, p. 17). Dat u geen aanstoot neemt aan het gedrag van christenen dat niet overeenkomt met hun heilig boek maar in gelijkaardig gedrag van moslims een reden ziet om uw geloof te verlaten is uiterst bevreemdend. Daarnaast is het ook bevreemdend dat u de islam beschrijft als een religie vol verplichtingen (CGVS, p. 11), terwijl u zelf toenadering zoekt tot een nieuwe godsdienst waar ook heel veel gedragsregels aanwezig zijn en Jehova's getuigen geloofsafvalligen ook de rug toekeren wat opnieuw uw intrinsieke motivatie tot het toetreden van de getuigen van Jehova verder op de helling zet. Dat u niet in staat bent uw redenen om de islam af te vallen en tot de getuigen van Jehova toe te treden aannemelijk uiteen te zetten doet andermaal afbreuk aan het geloof in uw bekering.

Het geloof in de oprechtheid van uw bekering wordt door uw deelname aan het kerkelijk leven in België niet herstelt. Dat u sinds mei 2019 wekelijks naar de bijeenkomsten gaat en er Bijbellessen volgt toont op zich immers de oprechtheid van uw bekering niet aan. Uw activiteiten op zich missen immers bewijskracht inzake uw beweegredenen om deel te nemen. Evenzo kunnen de steunbrieven van enkele leden van de getuigen van Jehova, die spreken van uw interesse in de leer, evenmin bovenstaande vaststellingen over het ongeloofwaardig karakter van uw bekering ombuigen. Evenzeer doen uw activiteiten op sociale media, waarop u christelijk georiënteerde berichten post, aan voorgaande vaststellingen betreffende het onoprechte karakter van uw geloofsbelijdenis geen afbreuk. Integendeel, u postte zelfs een bericht op uw Facebookpagina over de getuigen van Jehova d.d. 04.05.2019 net voor uw aankomst in België die het onoprecht karakter van uw geloofsbelijdenis benadrukken aangezien volgens uw verklaring u op dat moment zo goed als geen kennis en interesse had in Jehova's getuigen.

Gelet op uw ontoereikende verklaringen over uw activiteiten voor de getuigen van Jehova in Iran, uw ongeloofwaardige bekering en het opportunistische karakter van uw kerkgang en uw sociale media activiteiten in België heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden. Te meer er uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft echter, zoals hierboven aangetoond, niet aannemelijk gemaakt voor uw vertrek uit Iran vervolgd te zijn geweest –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij poneert dat het in Iran nagenoeg onmogelijk was om meer informatie te vinden over de leer van de getuigen van Jehova, dient immers te worden vastgesteld dat uit zijn voormelde verklaringen duidelijk blijkt dat hij aldaar weldegelijk toegang had tot, doch desinteresse vertoonde in, informatie over deze religie. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, gezien verzoeker blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde activiteiten, engagement en de hieruit voortgesproten problemen en bekering, verzoekers religieuze activiteiten in België klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoekers relaas inzake zijn bekering en problemen, oordeelt de Raad dat verzoekers religieuze activiteiten in Europa een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. De door verzoeker neergelegde aanbevelingsbrieven, zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van die aard dat

zij aan deze conclusie afbreuk kunnen doen. Vooreerst vertonen deze een kennelijk gesolliciteerd karakter en zijn deze uitdrukkelijk opgesteld ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en zijn poging teneinde een verblijfsstatus te bekomen in België. Verder kan uit deze brieven en de overige stukken inzake verzoekers religieuze activiteiten in België, waaronder de getuigenverklaring van een Jehova-echtpaar van 1 oktober 2021 en een kaart van Jehova-jongeren aan verzoeker (stukken 1 en 2 gevoegd bij het schrijven neergelegd ter terechtzitting), slechts verzoekers deelname en engagement tijdens deze activiteiten worden afgeleid. Zij bieden echter geenszins uitsluitel inzake en vormen bijgevolg geenszins een bewijs voor verzoekers werkelijke beweegredenen en voor het oprechte karakter van zijn deelname, toetreden en engagement. Derhalve kunnen zij geenszins afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers religieuze activiteiten, zoals blijkt uit het voorgaande, kennelijk niet zijn ingegeven vanuit een oprechte, diepgewortelde religieuze overtuiging doch wel zijn ingegeven vanuit opportunistische overwegingen en met het louter oogmerk om zijn poging te ondersteunen om internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te verwerven.

Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt verder genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot getuige van Jehova, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en op de sociale media en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Verder kan *in casu* en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van zijn activiteiten in België en op de sociale media, redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht hij voorafgaand aan een terugkeer de betreffende berichten op de sociale media verwijderd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst de getuigen van Jehova zal aanhangen, dat hij zich aldaar als getuige van Jehova zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor (bekeerde) personen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviseerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

De documenten die verzoeker benevens de reeds hoger besproken stukken neerlegde en neerlegt, zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Waar verzoeker benadrukt dat hij, zoals ook bleek uit het door verweerder gevoerde onderzoek, reeds voorafgaand aan zijn vertrek uit Iran een aantal berichten op Facebook plaatste, dient te worden opgemerkt dat, gelet op het voorgaande, niet kan worden aangenomen dat deze berichten kaderden binnen een oprecht, diepgeworteld, religieus engagement, dat verzoeker niet aantoonst dat hij ten gevolge van deze berichten in de negatieve aandacht stond of zou staan van zijn autoriteiten en dat verwacht kan worden dat hij deze berichten weer verwijderd alvorens terug te keren naar zijn land van herkomst.

Aan de berichten en gerechtelijke stukken, zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in het administratief dossier, kan geen bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst worden deze slechts neergelegd in de vorm van makkelijk te manipuleren afdrukken. Verder gaat het om berichten en documenten waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en die door eenieder met een gsm en een computer kunnen zijn aangemaakt, verstuurd en afgedrukt. Daarenboven vertonen de gerechtelijke stukken *prima facie* een anomalie, daar waar het logo rechts bovenaan de pagina deels buiten het kader werd afgedrukt. Bovendien blijkt uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Iran wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd

met gerechtelijke documenten en dat dergelijke documenten daardoor zowel binnen als buiten Iran eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Verder kan aan zulke stukken hoe dan ook hoogstens een ondersteunende bewijskracht worden toegekend, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen zij echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. Bijkomend kan overigens worden opgemerkt dat uit de inhoud van geen van deze stukken ook maar enigszins kan worden afgeleid dat zijn verklaringen stroken met de werkelijkheid. In deze stukken wordt namelijk slechts aangegeven dat verzoekers moeder ter zitting moet verschijnen wegens het helpen ontsnappen van verzoeker als 'verdachte'. Nergens wordt daarbij aangegeven waarvan verzoeker verdacht wordt. Overigens is het in dit kader eveneens bevreemdend dat verzoekers moeder in een tijdspanne van slechts enkele maanden tot driemaal toe omwille van dezelfde reden diende te verschijnen ter zitting.

Uit het medische attest bij het verzoekschrift blijkt slechts dat verzoeker in het verleden een letsel aan zijn kruisband opliep. Nergens wordt in dit attest ingegaan op de (mogelijke) oorzaken van dit letsel. Een medisch attest vormt hoe dan ook geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Derhalve kan uit dit attest hoegenaamd niet worden afgeleid dat verzoekers verklaringen met de waarheid zouden overeenstemmen.

De identiteitsdocumenten zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen verder hoogstens verzoekers identiteit en deze van zijn moeder aantonen. Zij bevatten geen elementen die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Ook de overige, in de map 'documenten' in het administratief dossier opgenomen documenten en stukken kunnen, dit omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De informatie bij het verzoekschrift is voor het overige van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Waar verzoeker ter terechtzitting een geïnventariseerde bundel stukken neerlegt stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Immers beperkt verzoeker zich tot een loutere opsomming van de door hem bijgebrachte stukken zonder ook maar enigszins aan te geven wat hij met deze stukken wenst aan te tonen, en dit meer in het bijzonder met betrekking tot het derde stuk, aangeduid als "*andere bewijzen*". Stukken 1 en 2 werden door de Raad in overweging genomen daar uit de loutere opsomming mogelijk blijkt dat het om steunbetuigingen gaat vanwege de Jehova-gemeenschap. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt het derde stuk derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

3.7. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT